Μέγας Βασίλειος: περί τόκων και δανείων (Νατσιός Δημήτρης, δάσκαλος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 30 Δεκεμβρίου, 2010

«Πλούσιος ει; Μη δανείζου. Πένης ει; Μη δανείζου»

Μέγας Βασίλειος

Μπορεί στα άχρηστα «περιοδικά ποικίλης ύλης», τα κατ' ευφημισμόν βιβλία γλώσσας του Δημοτικού, ο Μέγας Βασίλειος «να απλώνει τη μπουγάδα του και να κρεμά το μακρύ του σώβρακο» (Γλώσσα Δ΄ δημοτικού, β΄ τεύχος, σελ. 52) ή, σύμφωνα, με το κρανιοκενούς εμπνεύσεως εύρημα του «περιοδικού» της Ε΄ Δημοτικού, να επιδίδεται σε μαγικά πράγματα, όπως, για παράδειγμα, να συγκεντρώνει, εν είδει χαλκομανίας, έλατα στο κόκκινο παλτό του. (Γλώσσα Ε΄ Δημοτικού, β΄ τεύχος, σελ. 30-31), όμως στα βιβλία των ιερών γραμμάτων της Εκκλησίας μας, διαβάζουμε γιατί είναι, ο Βασίλειος ο Μέγας, φωστήρ της Οικουμένης.

Είναι δυνατόν σε σχολικά βιβλία τάχα και Γλώσσας να συντηρείται και να προβάλλεται ακόμη αυτό το διαφημιστικό παχύσαρκο ξωτικό, αυτή η χαζοχαρούμενη φιγούρα που μοιράζει παιχνίδια στα μοσχοαναθρεμμένα βλαστάρια των δυτικών κοινωνιών, παιχνίδια που έφτιαξαν λιπόσαρκα και κοκαλιασμένα χεράκια παιδιών του Τρίτου ή Τέταρτου Κόσμου; Ποιον, αυτόν που και τους λεπρούς της Βασιλειάδας ασπαζόταν και αγκάλιαζε, αυτόν που έγινε εύγλωττος και σιωπώσα παραίνεση αρετής και φιλανθρωπίας, που «έπεισεν ανθρώπους όντας, ανθρώπων μη καταφρονείν».

Μας τηγανίζει η κρίση σήμερα και μας κουνούν το δάκτυλο απειλητικά οι δυτικές «αλώπεκες του σκότους», γιατί ανεχτήκαμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που έθρεψε και πάχυνε τους πειθήνιους ζητωκραυγαστές που ανέχονται τις ανθυπομετριότητες που δήθεν κυβερνούν. Να κρατάς στην αγκαλιά σου Σωκράτη και Πλάτωνα, Μέγα Βασίλειο και Χρυσόστομο, Μακρυγιάννη και Παπαδιαμάντη και να διδάσκεις «οδηγίες χρήσης καφετιέρας» στο Δημοτικό ή παιδεραστικά ξεράσματα, σαν το τρισάθλιο «Οσάκις», στο Γυμνάσιο. Πώς όμως να ανεχτούν, οι διαβίου αμαθείς,

κείμενα που και μόνο με την ανάγνωσή τους ελέγχεται, όση απέμεινε, η συνείδησή τους; μια υδαρή και μπαζωμένη συνείδηση δεν αντέχει, καθρεφτίζεται, όταν διαβάζει: «Εσύ δεν είσαι πλεονέχτης; Εσύ δεν είσαι κλέφτης, αφού σφετερίζεσαι εκείνα που δέχτηκες από τον Θεό για να τα διαχειριστείς ως οικονόμος; Μήπως νομίζεις ότι θα ονομαστεί λωποδύτης μόνον εκείνος που γδύνει κάποιον και του αρπάζει τα ρούχα, ενώ εκείνος που δεν ντύνει τον γυμνό, αν και μπορεί να το κάμει, αξίζει να πάρει άλλο όνομα; Πρόσεξε! Το ψωμί που εσύ παρακρατείς, είναι του πεινασμένου• το ένδυμα που φυλάγεις στις αποθήκες σου, είναι του γυμνού• το παπούτσι που σαπίζει στο σπίτι σου, είναι του ξυπόλυτου• τα χρήματα που τα κατακρατείς χωμένα στη γη (σ.σ. ή σε τραπεζικούς λογαριασμούς, στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή Ελβετία), είναι εκείνου που έχει ανάγκη. Ώστε λοιπόν τόσους αδικείς, όσους θα μπορούσες να βοηθήσεις». («Ώστε τοσούτους αδικείς όσοις παρέχειν εδύνασο». Μεγ. Βασιλείου «περί πλεονεξίας» Ε.Π. 31, 276-277). Η κρίση - και οι γεννήτορές της πολεμούνται - με την ορθόδοξη βιοτή, με ανδρεία και όχι με μυξοκλάματα. Ο Χριστιανός Ορθόδοξος κλαίει για τα πάθια και τους καημούς του κόσμου, δεν κλαίγεται όμως σαν καημένο κνώδαλο. Αρχοντόπουλο, με πτυχία και «διδακτορικά» ήταν ο Μέγας Βασίλειος. Στάχτη και σποδός όλα. Τα πούλησε και τα μοίρασε στους φίλους του Χριστού, τους φτωχούς, γιατί «όσο πλεονάζεις τω πλούτω τοσούτω ελλείπεις τη αγάπη», θα πει ο ασκητικότατος Γέροντας της Καππαδοκίας.

Στα πανεπιστήμια, τα φημισμένα και ξακουστά, της Εσπερίας, στα οποία σπουδάζουν οι πορφυρογέννητοι των τριών οικογενειών, που κυβερνούν τον τόπο τα τελευταία 30-40 χρόνια, μαθαίνουν γράμματα πολλά και σπουδάματα…σπουδαία, όχι όμως και του Θεού τα πράματα. Γι’ αυτό βύθισαν την χώρα στην οικονομική φρίκη και στον κοινωνικό κανιβαλισμό. Επαναπατρίζονται με μοναδικό προσόν την επωνυματοφορία και μετακενώνουν τα άθεα γράμματα και τις παραλυμένες θεωρίες στη δόλια πατρίδα μας και…. «μαζί τα φάγαμε». («Η ασίγαστη γενικότητα των πιθήκων» θα έλεγε ο Καρούζος). Αν δεν μας κυβερνούσε το μεταμοντέρνο συνονθύλευμα και οι απελέκητοι γόνοι θα μπορούσε η πατρίδα μας να φτιάξει σχολειά - όλων των βαθμίδων- τα οποία με πνευματικά «προσανάμματα και φυλλώματα» τους κλασσικούς και τους Πατέρες θα μάθαινε στα ανυπεράσπιστα σήμερα παιδιά «τι θα ειπή πατρίδα, τι θα ειπή θρησκεία, τι θα ειπή φιλοτιμία, αρετή και τιμιότη». (Μακρυγιάννης). Για να εκτιμήσεις όμως την μεγαλοπρέπεια και την ανθρωποποιό αξία των ελληνικών γραμμάτων και πριν και μετά την γέννηση του Χριστού, πρέπει να έχεις γευτεί τον γλυκασμό τους στα άγουρα και κρίσιμα χρόνια της ζωής σου. Όταν όμως αυτά τα χρόνια βοσκάς και χορταίνεις με τα ξυλοκέρατα της Δύσης, τα όλο εγωισμό και απανθρωπιά, τότε γίνεται αυτό που έλεγε ο Κολοκοτρώνης: «καημένη Ελλάδα, στέλνουμε στη Δύση αητούς και μας γυρίζουν κουρούνες».

Και στα σχολειά, αντί να μορφώνουμε αητούς που θα πετούν ψηλά και θα αγναντεύουν το πέλαγος, μπουκώνουμε «το μέλλον του τόπου» με σκύβαλα, γιατί

τέτοια μας κουβάλησαν οι ατάλαντοι γόνοι από τα καλά τους πανεπιστήμια. (Μέχρι το ’60 τα πανεπιστήμια μας ήταν από τα καλύτερα του κόσμου. Μετά, όταν επέστρεψαν «δαφνοστεφείς» οι αντιστασιακοί των γαλλικών μπιστρώ, κατάντησαν «άσυλα» αμάθειας και καταλήψεων).

Γιορτάζουμε σε λίγες μέρες, την Πρωτοχρονιά, τον Μέγα Βασίλειο, που τόσο αγαπούσε και σεβόταν ο λαός μας, όταν ακόμη βαστούσε το ρωμαίικο ήθος. Λένε κάποιοι δοκησίσοφοι της σήμερον ότι η Εκκλησία, οι ιεράρχες της δεν πρέπει να ανακατεύονται με θέματα της πολιτείας, αλλά να κοιτούν τα του οίκου τους. Δηλαδή, να βυσσοδομούν οι διεφθαρμένοι πολιτικάντηδες και να εγκληματούν ανεξέλεγκτα. Για την Εκκλησία όμως «τύπος και υπογραμμός» είναι οι άγιοι, οι οποίοι δεν δίσταζαν να συγκρουστούν και με τον Καίσαρα. «Την βασιλέως φιλίαν μέγα μεν ηγούμαι μετ’ ευσεβείας, άνευ δε ταύτης, ολέθριαν αποκαλώ» θα πει ο άγιος Βασίλειος στον αιρετικό αυτοκράτορα Ουάλη. Σήμερα υποταχτήκαμε στις άπληστες συμμορίες του ΔΝΤ, της τρόικας και γονατίζουμε από τα καταστρεπτικά δάνεια. «Να μη δεχτείς ποτέ δανειστή, που σε πολιορκεί. Να μην ανεχθείς ποτέ να σε αναζητούν, για να βρουν τα ίχνη σου και να σε συλλάβουν σαν άλλο θήραμα (οι τοκογλύφοι). Το δάνειο είναι η αρχή του ψεύδους• είναι αφορμή αχαριστίας, αγνωμοσύνης και επιορκίας. Άλλα λέει εκείνος που δανείζεται και άλλα εκείνος που δανείζει... Είσαι φτωχός τώρα, αλλά ελεύθερος. Όταν δανειστείς, όχι μόνο δεν θα πλουτίσεις, αλλά θα χάσεις και την ελευθερία σου...

Η φτώχεια δεν φέρνει καμμιά ντροπή.

Γιατί λοιπόν να προσθέτουμε στον εαυτό μας τη ντροπή του δανείου; Κανείς δεν θεραπεύει τα τραύματά του με άλλο τραύμα, ούτε θεραπεύει το ένα κακό με άλλο κακό, ούτε επανορθώνει τη φτώχεια με τόκους. Είσαι πλούσιος; Μη δανείζεσαι. Είσαι φτωχός; Μη δανείζεσαι». (Μεγ. Βασιλείου, «ΙΔ΄ Ψαλμ. και περί τοκιζόντων, 2 ΕΠΕ 5, 78-80). Αν μορφώνονταν οι γενιές των Ελλήνων με τέτοια κείμενα....

Νατσιός Δημήτρης

δάσκαλος-Κιλκίς

(Πηγή: "Αντίβαρο")